

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰማንያ አምስት

መለኮት በሥጋ ተገልጦ:- የጴጥሮስ ጥልቅ መናዘዝና የሚያመጣው አንድምታ

Jeff Pippenger

2024-04-15

ጴጥሮስ ለክርስቶስ “ደቀ መዛሙርቱ እኔን ማን ነኝ ይላሉ?” ብሎ የጠየቀውን ጥያቄ መልስ በሰጠ ጊዜ፣ ኢየሱስ የተቀባው፣ ክርስቶስ፣ መሲሕ መሆኑን ገለጠ። ደግሞም እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አለ።

ኢየሱስም ወደ ቂሳርያ ፊልጶስ አገር በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠይቆ፡— “ሰዎች እኔን የሰው ልጅ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ?” አለ። እነርሱም፡— “አንዳንዶች የሐንስ መጥምቁ ነህ ይላሉ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎች ደግሞ ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነህ ይላሉ” አሉት። እርሱም፡— “እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ?” አላቸው። ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ፡— “አንተ ክርስቶስ ነህ፣ የሕያው አምላክ ልጅ” አለ። ኢየሱስም መልሶ አለው፡— “ስምዖን ባርዮና፣ ብጹዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም አይደለምና። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚህችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አያሸንፉክትም። የመንግሥተ ሰማያትንም ቁልፎች እሰጥሃለሁ፤ በምድር የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።” ማቴዎስ 16፡13-19።

በጴጥሮስ አማካኝነት መንፈስ ቅዱስ አንዱ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ሊያስተውሉት የሚገባቸውን መሠረታዊ እውነት አቀረበ። ይህንም በጋራም፣ ማለትም በቂሳርያ ፊልጶስ አደረገ። ጋራም በዘንዶው አምልኮ ውስጥ ከሁሉ የተቀደሰ የመቅደስ ስፍራ ነው፤ ምክንያቱም ግሪክ ዓለምን ትወክላለች፣ በመጨረሻዎቹም ቀኖች ዓለም የዘንዶው ምድራዊ ተወካይ የሆነው የተባበሩት መንግሥታት ነው። “የሲኦል ደጆች” የግሪኩ የፍጥነት አምላክ የጋን ቤተ መቅደስ መጠሪያ ነው። ቤተ መቅደሱ የጋራም ምንጭን በያዘች ዋሻ ፊት ለፊት ተሠርቶ ነበር። የጋራም ምንጭ የዮርዳኖስን ወንዝ ይመግብ ነበር፣ እርሱም የክርስቶስ ምልክት ነው።

“ዮርዳኖስ” የሚለው ስም “ወራጅ” ማለት ሲሆን፣ ጉዞውንም በሰሜናዊ እስራኤል ያለው ተራራማ ክልል ይጀምራል፤ ዋና ምንጭንም በሄርሞን ሰንሰለት ውስጥ ከፍተኛው ጫፍ ከሆነው ከሄርሞን ተራራ ፈሳሾች ይቀበላል፤ በዚያም “የሲኦል ደጆች” ተብሎ የሚጠራው ምንጭ ይገኛል። ሄርሞን ማለት “ቅዱስ” ሲሆን፣ “ዮርዳኖስ” ማለት “መውረድ” ማለት ነው። ወንዙ ዮርዳኖስ ከሄርሞን ተራራ ከፍታ ስፍራዎች ፈሶ በዮርዳኖስ ስንጥቅ ሸለቆ ውስጥ ይወርዳል፤ በመጨረሻም ወደ ሙት ባሕር ይደርሳል፤ እርሱም በምድር ገጽ ላይ ዝቅተኛው ስፍራ ነው።

የዮርዳኖስን ወንዝ የሚመግቡት ውኃዎች፣ ከጋራ ቤተ መቅደስ የሚነሡ፣ በመጨረሻም በምድር ላይ ያለው እጅግ ዝቅተኛ ስፍራ የሚደርሱት፣ የእግዚአብሔር ልጅ ከላይኛው ቅዱስ ተራራ ተለይቶ ወደዚህ ዓለም ዝቅተኛው “ሞተ ባሕር” በመውረድ ያደረገውን ውርደት ይወክላሉ። የክርስቶስ ከሰማይ እስከ የመስቀል ሞት ድረስ መውረዱ ደግሞ የወደቀ ሰውን ሥጋ በራሱ ላይ እንደ ወሰደ ይወክላል፤ ምክንያቱም ከሰማይ እስከ መስቀል ያደረገው ጉዞ ከ“የሲኦል ደጆች” የተነሡ ውኃዎች የተመገባ ነበር።

በምድር ላይ ያለው የሞተ ባሕር ዝቅተኛው ስፍራ ብቻ ሳይሆን፣ በምድር ላይ ከሁሉ የሚበልጥ ጭዋማ ውሃ ያለው ሲሆን፣ ከውቅያኖሱ ዘጠኝ እጥፍ ይልቅ ይጨምማል። በሞተ ባሕር የተመሰለው የክርስቶስ ሞት በመስቀል ላይ፣ ከብዙዎች ጋር ቃል ኪዳኑን ያጸናበት ቦታ ነው።

በእህል ቍርባንህም የምታቀርበውን ቍርባን ሁሉ በጨው ታጣፍጠዋለህ፤ የአምላክህም ኪዳን ጨው ከእህል ቍርባንህ እንዳይገድል አትፍቀድ፤ በመሥዋዕትህ ሁሉ ጨው ታቀርባለህ። ዘሌዋውያን 2፡3።

ከሄርሞን ተራራ ምንጮች ጀምሮ በሚሄደው መንገድ ላይ፣ የዮርዳኖስ ወንዝ በገሊላ ባሕር ውስጥ ያልፋል፤ ይህም ደግሞ የቲቤርያስ ሐይቅና የኪነሬት ሐይቅ ተብሎ ይታወቃል። ገሊላ ማለት “መገጣጠሚያ” ወይም “የመቀየሪያ ነጥብ” ማለት ነው። ቲቤርያስ ከአውግስጦስ ቄሣር በኋላ የነገሠው የሮማ ገዢ ስም ነው፤ እንዲሁም ሐይቁ ባለው ቅርጽ ምክንያት ኪነሬት ተብሎ ይጠራል፤ ይህም “በገና” ወይም “ልያር” ማለት ነው። የሰው ልጅ የመቀየሪያ ነጥብ ቲቤርያስ ቄሣር በነገሠበት ጊዜ እና ኢየሱስ በተሰቀለበት ጊዜ ነበር፤ በሰማይም ያለ እያንዳንዱ በገና ዝም አለ። የዮርዳኖስ ወንዝ ከ“የሲኦል በሮች” ጋር በተያያዘ የሚሰጠው የምድር አቀማመጥ ምስክርነት፣ እርሱም የግሪክ አምላክ ፓን ቤተ መቅደስ ነው፤ ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ አነሳሽነት ያወጀውን ምስክርነት ይናገራል።

የክርስቶስ ሥጋ መልበስ ማለት መለኮትና ሰብአዊነት የተዋሐዱበት ነገር ነበር፤ ይህም መለኮታዊው የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ሥጋን በራሱ ላይ በወሰደ ጊዜ መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር ሲያዋህድ የሆነ ነው፤ ይህም ከፓን ምንጭ የሚወጡ ውኃዎች የዮርዳኖስን እንደሚመግቡ በዚህ ተመስሏል። የፓንን ምንጭ የሚመግበው በሄርሞን ተራሮች ላይ የሚወርደው ጠል፣ ዝናብ እና በረዶ ነበር፤ ሄርሞንም “ቅዱስ” ተራራን ይወክላል፤ እርሱም በላይ ያለችው ኢየሩሳሌም ናት።

የዳዊት የዕርገት መዝሙር። እነሆ፣ ወንድሞች በአንድነት መኖራቸው እንዴት መልካምና እንዴትስ ደስ የሚያሰኝ ነው! በራስ ላይ እንዳለው ውድ ቅባት ነው። በጢም ላይ፣ በአሮን ጢም ላይ የሚወርድ፣ እስከ ልብሱ ጫፍ ድረስ የሚወርድ፤ እንደ ሄርሞን ጠል፣ በጽዮን ተራሮች ላይ እንደሚወርድ ጠል ነው፤ በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን አዘዘ፣ ለዘላለምም ሕይወትን። መዝሙረ ዳዊት 133፣1-3።

“በአሮን ጢም ላይ የወረደው ውድ ቅባት” እርሱና ልጆቹ የእግዚአብሔር ካህናት ሆነው ሲቀቡ የተጠቀሙበት ዘይት ነበር።

በመሠዊያውም ላይ ካለው ደምና ከቅብዓቱ ዘይት ትወስዳለህ፤ በአሮንም ላይ፣ በልብሶቹም ላይ፣ በልጆቹም ላይ፣ ከእርሱም ጋር ባሉት በልጆቹ ልብሶች ላይ ትረጨዋለህ፤ እርሱም ይቀደሳል፤ ልብሶቹም፣ ልጆቹም፣ ከእርሱም ጋር ያሉት የልጆቹ ልብሶች። ዘፀአት 29፣21።

ጴጥሮስ የተማሪዎቹን ሁሉ መናዘዝ ገለጸ፤ እንዲሁም በዚህ ማድረግ እንደ ሰንደቅ የሚነሡ እና እንደ አንድ የተዋሐደ ክህነት የሚቀቡትን የመቶ አርባ አራት ሺህ መናዘዝ ደግሞ ገለጸ። አሮንን የቀበው “ዘይት” ደግሞ እንደ ሄርሞን ተራራ ጠል ነበረ፤ እንዲሁም እንደ ጽዮን ተራሮች ጠል ነበረ። “ዘይቱ”ና “ጠሉ” የመንፈስ ቅዱስን ቅብዓት የሚወክል መልእክት ናቸው።

ሰማያት ሆይ፣ እኔ እናገራለሁና አዳምጡ፤ ምድርም ሆይ፣ የአፌን ቃል ስሟ። ትምህርቱ እንደ ዝናብ ይወርዳል፤ ንግግሬም እንደ ጤዛ ይንጠባጠባል፤ እንደ ለስላሳ ሣር ላይ የሚወርድ ዝናብ፣ እንደ ሣርም ላይ የሚዘንብ ነጠብጣብ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁና፤ ለአምላካችን ታላቅነትን ስጡ። ዘዳግም 32፣1-3።

“ጠል” በጽዮን ተራሮች ላይ የሚወርደው “ትምህርት” ነው፤ እርሱም በመጨረሻዎቹ ዘመናት የእግዚአብሔር ካህናት የሆኑትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ አንድ የሚያደርግ “የቅባት ዘይት” ነው። ትምህርቱ “ተነግሮ ስለሚታወቅ” እንደ ዝናብ ይወርዳል፤ እንደ ጠልም ይንጠባጠባል። የሚታወቅም ሰማይና ምድር ቃሉን እንዲያደምጡና ከአፋ የሚወጡትን ቃላት እንዲሰሙ ስለሚገባ ነው፤ ይህም የእኩለ ሌሊት ጩኸትንና የታላቁን ጩኸት መልእክቶች የሚያውቅ ሰንደቅ የሆነ በአንድነት የተዋሐደ ክህነት አማካይነት ነው።

እንዴት ያማሩ ናቸው በተራሮች ላይ የመልካም ወሬ አብሳሪው እግሮች፤ ሰላምን የሚያውቅ፣ መልካምን የሚያበስር፣ ማዳንን የሚያውቅ፣ ለጽዮንም፡- “አምላክሽ ይነግሣል!” የሚል! የጠባቂዎችሽ ድምፅ ይነሣል፤ በአንድነት ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ይዘምራሉ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን በሚመልስበት

ጊዜ ዐይን ለዐይን ያያሉና። እናንተ የኢየሱሳም ፍርስራሾች፣ በደስታ ፈንጥቃችሁ በአንድነት ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአልና፤ ኢየሱሳምንም ተቤቸቶአል። እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ዐይን ፊት ቅዱስ ክንዲን ገልጦአል፤ የምድርም ዳርቻዎች ሁሉ የአምላካችንን ማዳን ያያሉ። ኢሳይያስ 52፡7-10።

የመጨረሻው ዘመን ጠባቂዎች፣ በዴብራሽ የተወከሉት፣ መዳንንና ሰላምን ያውጃሉ፤ እነርሱም አንድ ይሆናሉ። ምክንያቱም ፊት ለፊት ያያሉና። ይህም “እግዚአብሔር ጽዮንን በሚመልስበት ጊዜ” ይሆናል። “ይመልስ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “መገልበጥ” ማለት ነው። እግዚአብሔር ጽዮንን ሲገልብጥ፣ በመበተን የተመሰለው በምርኮ ውስጥ እንደነበረች ያመለክታል፤ ምርኮውም በሚቋረጥበት ጊዜ መገልበጡ ይፈጸማል።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ በባቢሎን ሰባ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ እጎባኞችኋለሁ። ወደዚህም ስፍራ እንድትመለሱ መልካሙን ቃሌን ለእናንተ እፈጽማለሁ። እኔ ለእናንተ የማስበውን ሐሳብ አውቃለሁና፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ክፉ ሳይሆን የሰላም ሐሳብ ነው። ፍጻሜና ተስፋ ልሰጣችሁ። በዚያን ጊዜም ትጠሩኛላችሁ። መጥታችሁም ትጸልዩልኛላችሁ። እኔም እሰማችኋለሁ። ፈልጋችሁኝም ታገኛላችሁ። በፍጹም ልባችሁ በፈለጋችሁኝ ጊዜ። እኔም እገኛላችኋለሁ። ይላል እግዚአብሔር፤ ምርኮአችሁንም እመልሳለሁ። ካሳደድኋችሁባቸው ከአሕዛብ ሁሉና ከስፍራዎች ሁሉ እሰበስባችኋለሁ። ይላል እግዚአብሔር፤ ከተማረካችሁበትም ስፍራ ወደ ወሰድኋችሁበት ስፍራ እመልሳችኋለሁ። ኤርምያስ 29፡10-14።

ነቢያት ሁሉ ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት እየተናገሩ ናቸው፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ሕዝቡ የትንቢትን ምስክርነት ለመፈጸም መቀልበስ ያለበት በምርኮ ውስጥ ነው።

ከእግዚአብሔር ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል እንዲህ ይላል፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይናገራል፤ ለአንተ የተናገርሁትን ቃላት ሁሉ በመጽሐፍ ጻፍ። እነሆ፣ ቀኖች ይመጣሉ። ይላል እግዚአብሔር፤ በዚያን ጊዜ የሕዝቤን የእስራኤልንና የይሁዳን ምርኮ እመልሳለሁ። ይላል እግዚአብሔር፤ ለአባቶቻቸውም የሰጠኋት ምድር እንዲመለሱ አደርጋቸዋለሁ። እነርሱም ይወርሷቸዋል። ኤርምያስ 30፡1-3።

ከሦስት ቀን ተኩል እንቅልፍ በኋላ፣ ልክ እንደ አልዓዛር አራት ቀን እንደተኛ እና ዳንኤልም ለሃያ አንድ ቀን እንዳዘነ፣ ሚካኤል እርሱ የመጨረሻው ዘመን ሕዝብ የሆኑትን ሁለቱን ምስክሮች ያስነሣቸዋል፤ ደግሞም ወደ አንድነት ያመጣቸዋል፤ እንዲሁም በዓለም ዙሪያ በሚታተም መልእክት ይቀባቸዋል። ያ መልእክት የጋንን ምንጭ የሚመጣብ የተቀደሰው ተራራ የኤርምያ “ጠል” ነው፤ ከዚያም በኋላ የዮርዳኖስን ወንዝ ይመግባል። በዚያ መልእክት የሚፈጸመው ቅብዓት፣ ዴብራሽ የገለጸውን እርሱ ክርስቶስ የሆነበትን ጊዜ ያመለከተውን የኢየሱስ ቅብዓት ይወክላል።

ዴብራሽ ክርስቶስን የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን በለየ ጊዜ፣ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ እየፈሰሱ በሚገኙት የ“ሲኦል ደጆች” ውቃዎች እንደ ተመሰለው፣ ክርስቶስን ሁለቱም እንደ እግዚአብሔር ልጅና እንደ ሰው ልጅ ወክሎ ተናገረ። የዴብራሽ መናዘዝ በመንፈስ ቅዱስ መነሳሳት የተፈጠረ ነበር፤ እናም ያ እውነት፣ ማለትም ኢየሱስ ክርስቶስ፣ የተቀባው መሆኑና እርሱ ሁለቱም እግዚአብሔርና ሰው መሆኑ፣ ኢየሱስ በእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ላይ በሚደረገው ጦርነት ትኩረት የሚሆን እውነት እንደሆነ የገለጠው ነበር፤ ክርስቶስም “የሲኦል ደጆች” በዚህ እውነት ላይ እንደሚያሸንፉ ስለሆነ፣ እነርሱ ድል አድራጊዎች እንደሚሆኑ ተስፋ ሰጥቶአቸዋል።

እውነቱ ግን እንዲህ ነው፤ በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ እንደ ኢየሱስ በጥምቀቱ ጊዜ እንደ ተቀባ ሁሉ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ተጀመረ፤ በዚያም ታሪክ ውስጥ የመጨረሻውን ዘመን ሕዝቡን

እስኪገድል ድረስ የሚያሳዝን ተስፋ መቁረጥ ይኖር ነበር፤ እርሱም እስኪያስነሣቸውና ምርኮአቸውን እስኪመልስ ድረስ። የትንሣኤው ሂደት ሕዝቡን እንደ ምልክት የሚነሣ ኃይል ሠራዊት አድርጎ ማህበራዊ አንድነት ውስጥ ማሰባሰብን ያካትታል። በጎዳናዎች ውስጥ ከሞት በኋላ የማስነሣት፣ የማንጻጻት፣ የማንደብ አንድ ማድረግና ወደ ላይ የማንሣት ሥራ፣ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥር እስከ አሥራ አምስት እንዲሁም በሌሎች መጽሐፍ ቅዱሳዊ ክፍሎች ተመስሎ ተቀርቧል። ነገር ግን በቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ውስጥ ክርስቶስ ደግሞ እንደገና ደቀ መዛሙርቱን ወደ ቂሳርያ ፊልጶስጥስ፣ ወደ ፓሪያም አምጥቶአቸዋል፤ በዚያም የእግዚአብሔር ማኅተም ለዘላለም ይታተማል።

እነዚህን እውነታዎች ያለውን ጥልቀት በሙሉ ስንረዳ ብቻ፣ በቂሳርያ ፊልጶስጥስ ምስክርነት ውስጥ የተቀመጡትን የእውነት መገለጫ መለየት እንችላለን። በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ስድስት ቁጥር አሥራ ስምንት፣ የስምዖን ባርዮና ስም ወደ ጴጥሮስ ይለወጣል፤ ይህም ቀደም ሲል በቅርብ ጊዜ በታተመ ጽሑፍ እንደተጠቀሰው መቶ አርባ አራት ሺህን ያመለክታል። በዚያ ቁጥር የተመሠረተው የሂሳብ መገለጫ ኢየሱስን እንደ ድንቅ ቆጣሪ ከፍ ከፍ ያደርገዋል፤ ምክንያቱም ጴጥሮስ መቶ አርባ አራት ሺህን እንደሚወክል ሊረዳ እንደሚቻል ብቻ ሳይሆን፣ ማቴዎስ 16:18 ደግሞ የ“phi” የሂሳብ ምልክት ነው።

ከ“phi” ጋር የተያያዘውን ሒሳብ ከመመልከታችን በፊት፣ “phi” የ“Philippi” ቃል ክፍል መሆኑን፣ እንዲሁም “Philippi” የፓሪያም ከተማ ሁለተኛው ከሆኑት ሁለት ስሞች አንዱ መሆኑን ማስታወስ ይገባል። ቁጥር አስራ ስምንት ኢየሱስ ለጴጥሮስ በዕብራይስጥ እንደ ተናገረ፣ ይህም በግሪክኛ እንደ ተመዘገበ እና በኋላም ወደ እንግሊዝኛ እንደ ተተረጎመ ይለያል። እነዚያ ሦስት ደረጃዎች ክርስቶስ በቃሉ ላይ ያለውን ሥልጣን ያመለክታሉ። ቃሉም የፊደላቱን የቁጥር ቦታ በማባዛት ከሚሠራው የሒሳብ ሥርዓት ጋር ሲመረመር፣ “Peter” የሚለው ስም ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር እኩል መሆኑን ይገልጣል፤ እንዲሁም ኢየሱስ እንደ ድንቅ ቆጣሪ መሆኑን ያጠናክራል። በዚያው ቁጥር ውስጥ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያኑን እንደሚሠራ በሚያውቅበት ስፍራ፣ ድንቅ ቆጣሪ በምዕራፍ አስራ ስድስት ውስጥ ያለው ቁጥር አስራ ስምንት የሚወክለው እውነት የ“phi” የሒሳብ ምልክትን እንዲወክል የትርጉም ሂደቱን ተቆጣጠረ።

እኔም ደግሞ እልሃለሁ፡ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኑን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጃች አይችሉሉትም። ማቴዎስ 16:18።

ቤተ ክርስቲያኑ በኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑና የእግዚአብሔርም ልጅ መሆኑ ብቻ በሚለው ትምህርት ላይ ብቻ የተመሠረተ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ ቃል መሆኑና ቃሉም ሒሳብን፣ ሰዋሰውን፣ እንዲሁም የሰውን ሥራ ጨምሮ ነገሮችን ሁሉ ፈጥሮ እንደሚገዛ በሚለው እውነታ ላይ ደግሞ የተመሠረተ ነው።

በእርሱም ውስጥ፣ ሁሉን ነገር በገዛ ፈቃዱ ምክር መሠረት እንዲሠራ የሚያደርገው እርሱ እንዳወሰነው ዓላማ መሠረት አስቀድሞ ተወስነን፣ ርስትን አግኝተናል። ኤፌሶን 1:11።

ፊ፣ ብዙውን ጊዜ በግሪክ ፊደል ϕ (phi) የሚወክል፣ በግምት ከ1.618033988749895 ጋር እኩል የሆነ የሒሳብ ቋሚ ነው። ይህ ቁጥር ወርቃማ ጥምርታ ወይም መለኮታዊ መጠን ተብሎ ይታወቃል። እርሱ “ኢራሽናል ቁጥር” ነው፤ ይህም ማለት እንደ ቀላል ክፍልፋይ ሊገለጽ አይችልም ማለት ሲሆን፣ የዐስርዮሽ አገላለጹም ሳይደጋገም እስከ ዘላለም ይቀጥላል።

የወርቃማው መጠን ብዙ አስደናቂ ባሕርያት አሉት፣ እናም በሂሳብ፣ በሥነ-ጥበብ፣ በሥነ ሕንፃ፣ በተፈጥሮ እና በሌሎች መስኮች ውስጥ በተለያዩ አውዶች ይታያል። ብዙ ጊዜም እንደ አራት ማዕዘኖች፣ አምስት ማዕዘኖች፣ እና አሥራ ሁለት ፊት ያላቸው አካላት ባሉ የጂኦሜትሪ ቅርጾች ውስጥ ይገኛል፤ በእነዚህም ውስጥ የረዘመው ጎን ከአጭሩ ጎን ጋር ያለው መጠን ከፊ (phi) ጋር እኩል ነው።

በሥነ-ጥበብና በሥነ-ሕንፃ ውስጥ፣ ወርቃማው ሬሽ ዓይንን የሚያስደስቱ መጠነ-መለከቶችን እንደሚፈጥር ይታመናል። ይህም ከጥንታዊ ሥልጣኔዎች ጀምሮ እስከ ረኅሳንስ ዘመን እና ከዚያም በኋላ ድረስ፣ በታሪክ ውስጥ በአርቲስቶችና በአርክቴክቶች ዘንድ አቀራረቦችን፣ ሕንፃዎችን እና የሥነ-ጥበብ ሥራዎችን ለመንደፍ ተጠቅመውበታል። በሂሳብ ውስጥ፣ ወርቃማው ሬሽ በተለያዩ የሂሳብ ስሌቶችና ተከታታዮች ውስጥ ይታያል፤ ከእነዚህም መካከል ፊናንሻል ተከታታይ አንዱ ሲሆን፣ በእርሱ ውስጥ እያንዳንዱ ተርም ከሁለቱ ቀዳሚ ተርሞች ድምር ነው። የፊናንሻል ተከታታይ ተርሞች እየጨመሩ ሲሄዱ፣ ተከታታይ ተርሞች ሬሽ ወደ phi ይቀርባል።

በቁጥር 16:18 ውስጥ የሒሳብ ፊ (1.618...) እናገኛለን። ኢየሱስ፣ “ነገር ሁሉን እንደ ፈቃዱ ምክር የሚያደርግ” አምላክ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ቤተ ክርስቲያኑ ከሲኦል ደጆች ጋር የምትዋጋበትን የውጊያ ስፍራ የሚለይ በትንቢታዊ ጂኦግራፊ ውስጥ፣ ፓልሞኒ፣ ድንቅ ቁጥር ወይም የምስጢሮች ቆጣሪ መሆኑን የሚያሳይ ፊርማውን ሊያኖር ወሰነ። በዚያ ትንቢታዊ የውጊያ ስፍራ፣ በቁጥሮች ላይ ባለው ግዛቱ አማካይነት፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን “ዴግሪስ” በሚለው ወክሎ አሳየ፤ እርሱም ስሙ “ከርግብ መልእክትን የሚሰማ” ከሆነው “ስምዖን” ወደ “ዴግሪስ” ተለውጦ ነበር፤ በዚህም አንድ መቶ አርባ አራት ሺሁን የመጨረሻዎቹ ዘመናት ኪዳኑ ሕዝብ መሆናቸውን አመለከተ።

እርሱ ቤተ ክርስቲያኑን ይሠራበት ዘንድ የመረጠው “ዐለት”፣ በክርስቶስ ሳይሆን እውነተኛ መሠረት የለምና፣ የዘላቂው ዓለት ላይ ስድስት የ“ሰባት ዘመናት” የመሠረት ዐለት፣ መሠረቱና ዋናው የማዕዘን ድንጋይ ነው። ከክርስቶስ ጥምቀት፣ ስምዖን የርግቤቱን መልእክት “በሰማ” ጊዜ ጀምሮ እስከ ሙት ባሕር መስቀል ድረስ፣ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት፣ በየቀኑ ሁለት ጊዜ፣ የጠዋትና የማታ መሥዋዕት ነበር፤ ነገር ግን በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳው ቀናት የመጨረሻው ቀን ላይ ግን እንዲህ አልሆነም፤ ምክንያቱም በዚያ ቀን የማታው መሥዋዕት ከካህኑ አመለጠ፣ በመስቀልም ላይ ክርስቶስ እንደ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያኛው መባ ሞተ።

“ሁሉም ፍርሃትና ውዥንብር ሆነ። ካህኑ መሥዋዕቱን ሊያርድ ቀርቦ ነበር፤ ነገር ግን ቢለው ከኃይል ከወጣች እጇ ወደቀ፣ በጉም አመለጠ። ምሳሌው በእግዚአብሔር ልጅ ሞት ከተፈጸመው እውነተኛ ነገር ጋር ተገናኘ። ታላቁ መሥዋዕት ቀርቦአል። ወደ ቅዱሳን ቅዱስ የሚገባው መንገድ ተከፍቶአል። አዲስና ሕያው መንገድ ለሁሉ ተዘጋጅቶአል። ከእንግዲህ ወዲህ ኃጢአተኛና ሐዘንተኛ የሆነው ሰው ዘር የሊቀ ካህኑን መምጣት መጠበቅ አያስፈልገውም።” The Desire of Ages, 757.

«ዓለቱ» ቤተ ክርስቲያኑን በላዩ ይሠራ ዘንድ የሚገነባበት ያ መሠረታዊ ድንጋይ፣ ግንቦቾች የጣሉት እርሱ ነው፤ ቁጥሩም «ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ» ነው። በአንድ አጭር ቁጥር ውስጥ ክርስቶስ ራሱን የነገሮች ሁሉ ጌታ እንደሆነ ያቀርባል፤ ይህንም ሲያደርግ በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ድረስ ቆሞ እየተናገረ ነው።

እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ዴግሪስ ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እንገባለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። ማቴዎስ 16:18።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“‘የተሰወሩ ነገሮች የእግዚአብሔር የአምላካችን ናቸው፤ የተገለጡት ግን ለዘላለም ለእኛና ለልጆቻችን ናቸው።’ ዘዳግም 29:29። እግዚአብሔር የፍጥረትን ሥራ በትክክል እንዴት እንደፈጸመ ለሰዎች ከቶ አልገለጠም፤ የሰው ሳይንስ የልዑልን ምስጢሮች ሊመረምር አይችልም። የእርሱ የፍጥረት ኃይል እንደ ሕልውናው የማይገባ ነው።”

እግዚአብሔር በሳይንስና በሥነ-ጥበብ ሁለቱም መስኮች ላይ የብርሃን ጎርፍ በዓለም ላይ እንዲፈስ ፈቅዶአል፤ ነገር ግን ራሳቸውን ሳይንሳዊ ናቸው ብለው የሚያቀርቡ ሰዎች እነዚህን ርዕዮች ከሰው ብቻ አመለካከት ሲመለከቱ፣ በእርግጥ ወደ የተሳሳቱ ውሳኔዎች ይደርሳሉ። ንድፈ ሐሳቦቻችን በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ከተገኙ እውነታዎች ጋር ካልተጋጩ፣ የእግዚአብሔር ቃል ከገለጠው በላይ መገመት ኃጢአት የሌለበት ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል ትተው የተፈጠሩትን ሥራዎች በሳይንሳዊ መርሆች ለማስረዳት የሚፈልጉ ሰዎች፣ ካርታም ሆነ መርከብ መምሪያ ያልተሰጣቸው እያንዳንዳቸው በማይታወቅ ውቅያኖስ ላይ እየተንሳፈፉ ናቸው። በምርምራቸው ውስጥ በእግዚአብሔር ቃል ካልተመሩ፣ ታላላቅ አእምሮዎች እንኳን የሳይንስና የራዲዮ ግንኙነት ለመፈለግ በሚያደርጉት ጥረት ውስጥ ግራ ይጋባሉ። ፈጣሪውና ሥራዎቹ ከመረዳታቸው እጅግ በላይ ስለሆኑ በተፈጥሮ ሕጎች ሊያስረዱአቸው አልቻሉምና፣ የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ የማይታመን እንደሆነ ያስባሉ። የብሉይና የአዲስ ኪዳን መዝገቦች ታማኝነትን የሚጠራጠሩ ሰዎች አንድ እርምጃ ተጨማሪ እንዲወስዱ ይመራሉ፤ እርሱም የእግዚአብሔርን መኖር መጠራጠር ነው፤ ከዚያም መልክቃቸውን አጥተው፣ በክህደት ዓለቶች ላይ እየተመቱ ይቀራሉ።

“እነዚህ ሰዎች የእምነትን ቀላልነት አጥተዋል። በእግዚአብሔር ቅዱስ ቃል መለኮታዊ ሥልጣን ላይ የተረጋጋ እምነት ሊኖር ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ በሰዎች ሳይንሳዊ ሐሳቦች መመዘን የለበትም። የሰው እውቀት የማይታመን መሪ ነው። በመቃወም ዓላማ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያነቡ ጥርጣሬኞች፣ ሳይንስንም ሆነ ራዲዮን በያዙት ያልተሟላ ግንዛቤ ምክንያት፣ በሁለቱ መካከል ተቃርኖ እንዳለ ሊናገሩ ይችላሉ፤ ነገር ግን በትክክል ሲገባ ፍጹም ስምምነት አላቸው። ሙሴ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት ጻፈ፣ እናም ትክክለኛ የጂኦሎጂ ንድፈ ሐሳብ ከእርሱ ንግግር ጋር ማስታረቅ የማይቻል ግኝቶችን ፈጽሞ አይናገርም። እውነት ሁሉ፣ በተፈጥሮም ሆነ በራዲዮ፣ በመገለጫዎቹ ሁሉ ከራሷ ጋር የተስማማች ናት።”

“በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እጅግ ጥልቅ የሆኑ ምሁራን እንኳን ፈጽሞ ሊመልሷቸው የማይችሉ ብዙ ጥያቄዎች ተነስተዋል። ትኩረትም ወደ እነዚህ ጉዳዮች የሚመራው፣ በየዕለቱ ሕይወት ከሚገኙት ተራ ነገሮች መካከል እንኳን፣ ውሱን አእምሮ ያላቸው ሰዎች በሚከፋበት ጥበብ ሁሉ ቢሆንም ፈጽሞ ሊገነዘቡት የማይችሉት ምን ያህል ብዙ ነገር እንዳለ ለማሳየት ነው።”

“ነገር ግን የሳይንስ ሰዎች እግዚአብሔር ያደረገውን ወይም ሊያደርግ የሚችለውን ጥበብን ሊገነዘቡ እንደሚችሉ ያስባሉ። እርሱ በራሱ ሕጎች የተገደበ እንደሆነ የሚል አሳብ በሰፊው ይበረታል። ሰዎች ወይም ሕልውናውን ይክዳሉ ወይም ችላ ይሉታል፤ ወይም ሁሉን ነገር፣ እንኳን መንፈሱ በሰው ልብ ላይ የሚያደርገውን ሥራ ሳይቀር፣ ለመግለጽ ያስባሉ፤ ከዚህም የተነሣ ስሙን ከእንግዲህ ወዲህ አያከብሩም ኃይሉንም አይፈሩም። ከተፈጥሮ በላይ ያለውን ነገር አያምኑም፣ የእግዚአብሔርን ሕጎች ሳይስተውሉ ፈቃዱንም በእነዚህ በኩል ለመፈጸም ያለውን ወሰን የሌለውን ኃይሉን ስላልተረዱ። በተለምዶ በሚጠቀሙበት አነጋገር ‘የተፈጥሮ ሕጎች’ የሚለው ቃል ሰዎች የአካላዊውን ዓለም የሚገዙትን ሕጎች በተመለከተ ሊያገኙት የቻሉትን ነገር ያካትታል፤ ነገር ግን እውቀታቸው እንዴት የተገደበ ነው፣ ፈጣሪም ከራሱ ሕጎች ጋር በተስማማ ሁኔታ ሆኖ ሳለ ፍጹም ከውሱን ፍጡራን መረዳት በላይ በሆነ መንገድ ሊሠራበት የሚችለው ሜዳ እንዴት ሰፊ ነው!”

“ብዙዎች ቁስ ሕያው ኃይል እንዳለው ያስተምራሉ፤ ማለትም ለቁስ አንዳንድ ባሕርያት እንዲሰጡት እና ከዚያም በራሱ ውስጣዊ ኃይል እንዲሠራ እንደሚተው ያስባሉ፤ እንዲሁም የተፈጥሮ ሥራዎች እግዚአብሔር ራሱ እንኳን ሊገባቸው በማይችል የማይለወጡ ሕጎች ጋር በሚስማሙ ሁኔታ እንደሚከናወኑ ይናገራሉ። ይህ ሐሰተኛ ሳይንስ ነው፤ በእግዚአብሔርም ቃል የሚደገፍ አይደለም። ተፈጥሮ የፈጣሪዋ አገልጋይ ናት። እግዚአብሔር ሕጎቹን አያፈርስም ወይም ከእነርሱ በተቃራኒ አይሠራም፤ ነገር ግን እርሱ እነርሱን እንደ መሣሪያዎቹ ሁልጊዜ ይጠቀምባቸዋል። ተፈጥሮ በሕጎቿ ውስጥና በእነርሱም አማካይነት የሚሠራ አንድ ብልህነት፣ አንድ መገኘት፣ አንድ ንቁ ኃይል እንዳለ

ትመሰክራለች። በተፈጥሮ ውስጥ የአብና የወልድ የማያቋርጥ ሥራ አለ። ክርስቶስ፣ 'አባቴ እስከ አሁን ድረስ ይሠራል፤ እኔም እሠራለሁ' ይላል። ዮሐንስ 5:17።

"በነህምያ የተመዘገበው መዝሙራቸው ውስጥ ሌዋውያን፣ 'አንተ፣ አንተ ብቻ እግዚአብሔር ነህ፤ ሰማይን፣ የሰማያትንም ሰማይ ከሠራዊታቸው ሁሉ ጋር፣ ምድርንም በእርስዋ ውስጥ ያሉትን ሁሉ ... አንተም ሁሉን ትጠብቃለህ' ብለው ዘመሩ። ነህምያ 9:6። ስለዚህ ዓለም ሲነገር የእግዚአብሔር የፍጥረት ሥራ ተፈጽሞአል። ምክንያቱም 'ሠራዎቹ ከዓለም መሠረት ጀምሮ ተፈጽመው ነበርና።' ዕብራውያን 4:3። ነገር ግን የእርሱ ኃይል የፈጠራቸውን ነገሮች ለመደገፍ እስካሁን ድረስ ይሠራል። አንድ ጊዜ ተንቀሳቅሶ የተጀመረ ማሽን በራሱ ውስጣዊ ኃይል መሠረት መሠራቱን እንደሚቀጥል ስለሆነ ልብ የሚመታውና ትንፋሽ ከትንፋሽ በኋላ የሚከተለው አይደለም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ትንፋሽ፣ እያንዳንዱም የልብ ምት፣ 'እኛ በእርሱ የምንኖር፣ የምንንቀሳቀስ፣ ያለንም' በሆነው በእርሱ ያለው ሁሉን የሚያካትት እንክብካቤ ምስክር ነው። ሐዋርያት ሥራ 17:28። ምድር ዓመት በዓመት ፍሬዋን የምታፈራውና በፀሐይ ዙሪያ እንቅስቃሴዋን የምትቀጥለው በውስጧ ራሷ የተፈጥሮ ኃይል ስለሚኖራት አይደለም። የእግዚአብሔር እጅ ፕላኔቶችን ይመራል፤ በሰማያትም በሥርዓታቸው ጉዞ ውስጥ በስፍራቸው ያኖራቸዋል። እርሱ 'ሠራዊታቸውን በቅጥር ያወጣል፤ በኃይሉ ታላቅነትና በጽኑ ብርታቱ ምክንያት ሁሉን በስም ይጠራቸዋል፤ አንድ ስንኳ አይቀርም።' ኢሳይያስ 40:26። ተክል የሚለመልመው፣ ቅጠሎች የሚወጡት፣ አበቦችም የሚያብቡት በእርሱ ኃይል ነው። እርሱ 'በተራሮች ላይ ሣርን ያበቅላል' (መዝሙር 147:8)፤ በእርሱም ሽለቆዎች ፍሬያማ ይሆናሉ። 'የዱር እንስሶች ሁሉ ... ምግባቸውን ከእግዚአብሔር ይፈልጋሉ፤' እያንዳንዱም ሕያው ፍጡር፣ ከትንሹ ነፍሳት ጀምሮ እስከ ሰው ድረስ፣ በየቀኑ በእርሱ የእጅ አደራ እንክብካቤ የተደገፈ ነው። በመዝሙራቸው ውስጥ ቃላት፣ 'እነዚህ ሁሉ አንተን ይጠብቃሉ... አንተ የምትሰጣቸውን ይሰበስባሉ፤ እጅህን ትከፍታለህ፣ በመልካም ነገር ይጠግባሉ።' መዝሙር 104:20, 21, 27, 28። ቃሉ ባሕርያቱን ይገዛል፤ ሰማያትን በደመና ይሸፍናል ለምድርም ዝናብ ያዘጋጃል። 'በረዶን እንደ ሱፍ ይሰጣል፤ ጤዛ ብርድንም እንደ አመድ ይበትናል።' መዝሙር 147:16። 'ድምፁን ባሰማ ጊዜ በሰማያት ውስጥ የውኃ ብዛት ይሆናል፣ ከምድርም ዳርቻ ጭጋግን ያወጣል፤ ለዝናብ መብረቅን ያደርጋል፣ ነፋስንም ከመዝገቦቹ ያወጣል።' ኤርምያስ 10:13።

«እግዚአብሔር የሁሉ መሠረት ነው። እውነተኛ ሳይንስ ሁሉ ከሠራዎቹ ጋር በስምምነት ይኖራል፤ እውነተኛ ትምህርትም ሁሉ ለእርሱ መንግሥት መታዘዝን ያመራል። ሳይንስ አዳዲስ ድንቆችን ለእይታችን ይከፍታል፤ ከፍ ብሎ ይበራል፣ አዳዲስ ጥልቀቶችንም ይመረምራል፤ ነገር ግን ከምርምሩ ውስጥ ከመለኮታዊ ራእይ ጋር የሚጋጭ አንዳችም አታመጣም። ድንቁርና ሳይንስን በመጠቀም ስለ እግዚአብሔር የሐሰት አመለካከቶችን ለመደገፍ ሊሞክር ይችላል፤ ነገር ግን የተፈጥሮ መጽሐፍና የተጻፈው ቃል እርስ በርሳቸው ብርሃን ያበራሉ። ስለዚህም ፈጣሪውን እንድናመልክ እና በቃሉ ላይ አስተዋይ እምነት እንዲኖረን እንመራለን።» አባቶችና ነቢያት፣ 113-115።